

EX LIBRIS

NOPPORN SIWANPANICH

หนังสือพิมพ์กรรมกร

ปีที่ ๓ วันเสาร์ ที่ ๒๔ มีนาคม พ.ศ. ๒๔๖๕

สารบัญเล่ม ๘

สถานที่ ๖๖ ขอบชาย ความคิด แด่ ความ

เห็น หน้า ๓๓๓

เงิน เรี่ย ราย หน้า ๓๓๖

กลอน โศก หน้า ๓๓๘

เรื่องไม่ ยาก หน้า ๓๓๐

จดหมาย เจ้าคุณ อภิกรณ์ เรื่อง เต็ม ยิน

โรง จำ น้า หน้า ๓๒๓

จดหมาย บ้าน นอก หน้า ๓๒๒

จดหมาย กรรมกร หน้า ๓๒๔

น่านาคูกรม หน้า ๓๒๕

โลกีย์บุรุษ หน้า ๓๒๗

สถานที่ ๖๖ ขอบชาย

ความคิด แด่ ความเห็น

ความคิด แด่ ความเห็น ของมนุษย์ เป็น

เครื่อง ช่วยเหลือ กิจการ ใน โลก ให้ ดำเนิน

ความดีที่มนุษย์ ยังคงอาศัยความคิดความ

เห็น เป็น เครื่อง ชัก นำดำเนิน ทาง การ แด้ว

ความดี โลก จะเจริญ ไม่มีถอย แต่ถ้าความ

ดีที่ไม่มีมนุษย์ นำความคิด ความ เห็น

เข้าประกอบ การ งาน แด้ว ความ ดี

โลก อาจ เต็มได้เร็ววัน อุตสาหกรรม อัน

พึง เห็นได้ โลก ก็ดัง เช่น ผู้พเนจร ไปในภูมิ

ประเทศ อัน เป็น รกชฏ ฝ่ายหนึ่ง รู้แผน

ที่ ดี อีกฝ่ายหนึ่งไม่รู้ ผู้ที่ รู้ย่อมจะ

ถึง จุดที่หมายได้เร็วและ สดวก กว่าผู้ ที่ ไม่

รู้ ถ้าช่อง โอกาส ไม่ชัก นำ ให้ ไป ถึง ด้วย

อาการ อัน เพอญ เป็น แด้ว ยัง จะ หวังไม่ ได้

ว่าจะ ถึง ที่ ได้ดัง ตั้งใจ เพราะเหตุนี้ นัก

ปราชญ์ ใน โลก จึง ได้ ให้ หลัก ใจอัน หนึ่ง

ว่า "จะทำ อะไร ให้ คิด เสียก่อน" ส่วนทาง

ประเทศเรา ตั้งแต่ พระมหาสมุทร เจ้า กรม
 พระยาอริยราชวินัย ไรต์ ยัง ได้ ทรง ประทาน
 สุนัขยาคชชนบทหนึ่งว่า "นิลสัมภรณ์เดย์โย"
 แปลว่าใคร่ ครวญก่อนแล้ว จึงทำดี กว่า แต่
 อย่างไม่รู้ ความคิดและความเห็นของมนุษย์
 เรา อาจ ผิด ถูกได้ นักปราชญ์ จึง ให้ หลัก
 อิก อ้น หนึ่ง ว่า "คน เกิด มา ใน โลก ต้อง
 อาศัย ชิง กัน และ กัน" คน ๆ เดียว จะ อยู่
 ใน โลก แต่ ถ้า พัง ไม่ได้ ชาว ยุโรป พวก หนึ่ง
 ยัง ประพันธ์ สุนัขยาคชไว้ ว่า "ทูลเฮดส์ อิลเบค
 เตอร์ แตนวัน" แปลว่า "ต้อง หัว ดี กว่า
 หัว เดียว" ความหมาย ก็มี ว่า ความคิด
 ของ คน หาดาย คน หนึ่ง ย่อม ดี กว่า ความคิด
 คน ๆ เดียว เมื่อ ความจริง มี อยู่ ว่า
 มนุษย์ ต้อง อาศัย ความ คิด ความ เห็น ซึ่ง
 กัน และ กัน แล้ว เช่นนี้ คนบาง พวก บาง หมู่
 ทรู เหตุผล ดี จึง เกิด ทำ การ ซอ ซาย ความคิด
 ความ เห็น อัน เป็น ราคา เงิน กัน จน ความ
 ริง ที่ ทำ กัน เช่นนี้ ก็ เป็น การ ดี มี ประ
 ว่า คน จน ๆ ที่ คิด อะไร ได้ ดี จะ ไม่ ต้อง
 สัม ความ คิด นั้น เสีย โดย ไม่ มี เงิน จะ ทา

เมื่อ มี คน ที่ มี เงิน คอย รับ ซอ เขา ความคิด
 ความ เห็น นี้ ไป ทำ ผล ก็ จะ เกิด ดี ชน ทั้ง
 ต้อง ฝ่าย คือ ว่า คน จน จะ ได้ เงิน คน มี
 จะ ได้ ผล ซึ่ง อาจ เป็น เงิน ก็ได้ ความคิด
 ดี ๆ ที่ คน จน คิด ได้ ก็ จะ ไม่ ต้อง สัม สุนัขยาคช
 ไป เมื่อ เป็น เช่นนี้ ต่าง คน ต่าง ก็ ยาก
 คิด ยาก ทำ ใน ไม่ เข้า ความ เจริญ ของ
 หมู่ คณะ หรือ ประเทศ ชาติ ก็ จะ เดิน ก้าว
 หน้า ท่อ ชน

ส่วนคนใน ประเทศสยาม เรานักการซอ
 ซาย ความคิด และ ความเห็นยัง เพาะ มี อยู่
 มาก จะมี อยู่บ้าง ก็ เป็น จำนวน น้อย ที่ พอ
 เห็น อยู่ เป็น พัน ๆ ก็มี อยู่ พวก หนึ่ง สอ พมพ
 รับ ซอ ความ เห็น เอก ชน, ผู้ ปลุก บ้าน รับ
 ซอ แปลน อะไร เหล่า นี้ เป็น ต้น ถ้า จะ
 คิด ไป แล้ว ดู พวก เรา ออก จะ สัม หลัก กนก
 เดียว ที่ เดียว เท่า ที่ เคย ดัง เกิด มา เมื่อ
 ใคร ชอบใจ จะ ทำ อะไร ก็ ทำ ไป ไม่ ต้อง ใช้
 ความคิด ความ ขำ น ใช้ ความ เคา ย่อม
 ให้ ดินฟ้า อากาศ บรรวตนา ไป ตาม เรื่อง คิด
 ดู แล้ว น่า ยินนา

ด้วยเห็นแก่เพื่อน ร่วมชาติกันในวาระ
 นี้ เราจึงขอแนะนำว่าควรให้มี สถานที่รับ
 ขอยุบาย ความคิด ความเห็น กัน ขึ้นเสียบ้าง
 เกิด ถ้ายังจะมีคุณค่าหาวิธี แล้วแต่ดินฟ้า
 อากาศ จะบรรดาอยู่ตามเดิมแล้ว ความ
 เจริญของเราอย่างไร ก็คงก้าวไม่ทันชน
 ต่างชาติเขา เราจำเป็น ต้องเดินตาม
 เที่ยมอยู่อย่างนี้เอง

ในชั้นแรกเรื่องนี้ เราอยากจะแนะนำ
 ว่าควรที่พวกเรา (ชาวไทย) คนใดคนหนึ่ง
 หรือ คณะใดคณะหนึ่ง รับคิดจัดตั้ง "สถานที่
 รับ ขอยุบาย ความคิด และความเห็น" ขึ้น
 หรือ นัยหนึ่ง ก็คือ ทำ เป็น นาย นำ สำหรับ
 รับ ขอยุบาย ความคิด ความเห็น นี้ เพราะ
 ว่า ถ้าจะปล่อยให้พวกเรา ขอยุบายทำการ
 คิด ต่อ กันเอง แล้ว จะ เป็น วิธี ถ้าปาก และ
 ผล ถ้าเร้า จะไม่ สัม หอวัง

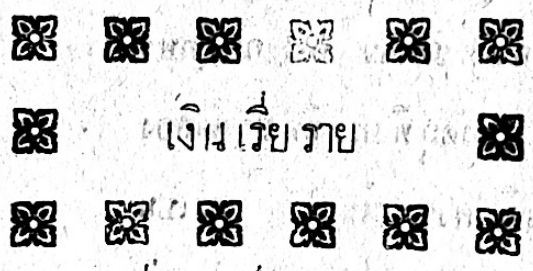
วิธี ที่จะ ทำ นั้น พุท กัน อย่าง ง่าย ๆ
 ก็คือ ชั้นแรก ต้อง ประกาศ ความ ประสงค์ ให้
 ประชาชน ทราบ ก่อน เพื่อ ต่อไป มีผู้ ส่ง
 คำขอ ขอยุบาย คำขอ ขอยุบาย ความคิด มาก

ต้องทำประกาศ รับ ขอยุบาย ลงใน หนังสือ
 พิมพ์อีก คือใคร จะ ขอยุบาย ขอยุบาย อะไร
 ก็จัด หัวข้อ (เซตตั้ง) ลงไปว่าผู้ นั้น (ถ้า
 ประสงค์ ให้ บิด ชื่อ ก็ไม่ ต้อง บอก) จะ
 ขอยุบาย ขอยุบาย อะไร? ญา หวัง ผล
 ประการใด? ราคาเท่าไร? ข่าระเงินราคา
 กัน อย่างไร? เหล่านี้ เป็น ต้น เมื่อ มี ผู้
 ยื่น คำ รับ ขอยุบาย รับ ขอยุบาย ตก ลง กัน เข้า มา
 นาย นำ ก็ ต้อง จัด การ ทำ สัญญา ขอยุบาย
 ให้ ดำเนิน ไป

ความคิด ความเห็น ที่ จะ ขอยุบาย กัน นั้น
 ให้ เขียน ขยาย ไว้ เป็น ฉาย ฉกษณ์ อักษร
 ญา รูป รอย อย่างใด อย่างหนึ่ง ที่ ผู้ ขอยุบาย
 พอ จะ เข้าใจ กัน ได้ ชัด เจน การ เก็บ รักษา
 แผ่น กระดาษ ญา วัดดู ที่ บรร ทัก ญา จำต้อง
 รูป รอย ความคิด ความเห็น นี้ จะ เป็น
 ใคร เก็บ แล้ว แต่ จะ ตก ลง กัน ส่วน คำ
 ขรรณ เนียม ใน การ รับ ขอยุบาย และ เมื่อ ขอยุบาย
 ขอยุบาย กัน แล้ว จะ เื่อ ก กัน แต่ เท่าใด ญา ไม่ควร
 ต้อง คิด กัน เสีย

ตาม ที่ ข ของ มา น เป็น แต่ ว่าง คำ

รูปชั้น พอให้เห็น เท่านั้น ส่วน การ ที่จะ
 ทำกันให้ มากมาย อีกเพียงไร ต้องเป็น
 เรื่อง ที่ ผู้ คิด จริการ เรื่องนี้ จะ คง คิด ทำ ขึ้น
 เอง เราจะ พุด ก็ ไม่ เหมาะ เพราะ ต่าง คน ก็
 ต่าง ความ คิด ต่าง จิตร์ ก็ ต่าง ใจ และ ความ
 คิด ความ เห็น นี้ เรายัง คง ตก อยู่ใน
 ถาณ ที่ มี ความ คิด คน เดียว เรายัง ไม่ ถัด
 รับ รอง แต่ ขอ ให้ พวก เรา จง พิจารณา
 คำ แนะนำ นี้ ดู ให้ ชัด เมื่อ เห็น เป็น ประ
 โยชน์ แล้ว จง รับ ทำ ทันทิ บ้าน เมือง เรา
 จะ ได้ รับ ความ เจริญ จาก เหตุ ทาง อ้อม นี้
 ขึ้น อีก ส่วน หนึ่ง ด้วย

การ เรี่ย ราย เพื่อ บำรุง การ กุศล หรือ
 อุดหนุน ราชการ ได้ ๆ ซึ่ง คณะ หรือ ทาง ราช
 การ ได้ ดำริ ที่ ขึ้น นั้น เป็น เรื่อง ๑ ก็ เกี่ยว
 กับ ประช. เช่น ทัวไป และ เกี่ยว กับ การ
 เงิน การ ทอรับ อัน เป็น ของ บาด ใจ มนุษย์

ทุกผู้ทุกนาม ผู้เป็น ประมุข ของ คณะ
 หรือ ทาง ราชการ ที่ จัดการ เรี่ย ราย นี้ จึง
 ต้อง ใช้ ความ ระวัง ความ รอบ คอบ ยิ่ง กว่า
 กิจการ อย่าง อื่น เพราะ อาจ เกิด ความ
 คกระหายนตา หรือ ไม่ ใจ เชื่อ ใจ ขึ้น ได้
 อัน ว่า เงิน นั้น เป็น แก้ว สวรรค์ นึก ซึ่ง
 อาจ บันดาล ให้ เป็น อะไร เป็น ได้ ไม่มี
 มนุษย์ องค์ ใด ที่ จะ ปฏิเสธ ว่า ฉัน ไม่ ชอบ
 เงิน หรือ ฉัน ไม่ ชยาค ได้ เงิน เงิน แม้ เป็น
 อติบุญญาณ วัตถุ ก็ ยังมี อำนาจ ยิ่ง กว่า วิญ
 ญาณ วัตถุ เงิน อาจ หมุน ให้ ความ ยุติ
 ชรรรม ใน โลก ให้ ลด น้อย ไป หรือ โดย นัยะ
 เงิน คือ เครื่อง มือ หรือ สวรรค์ อัน ชั่วร้าย
 ของ มนุษย์ จำพวก ที่ พยายาม ให้ ความ ยุติ
 ชรรรม เลื่อม ทราบ เช่น หมุน ให้ คน ไม่ ผิด ต้อง
 รับ โทษ หมุน ให้ คน ผิด ไม่ ต้อง โทษ หรือ คน
 ต้อง โทษ ประหาร ชีวิต ให้ เพียง จำคุก ตลกด
 ชีวิต หรือ หุด ดิ้น พระราช อาญา ที่ ถ้าว
 นี้ เพียงแต่ ให้ ใจ ใจ ว่า เงิน มี อำนาจ เพียงไร
 และ เพราะ เหตุ นั้น เงิน จึง เป็น วัตถุ ที่ ถูก ใจ
 ของ มนุษย์ ทุก ชั้น ตั้งแต่ คำ ที่ สด จนถึง สด

ใคร ๆ ก็คิด คงจะไม่กล้าพยากรณ์ว่า
 จะไม่เป็นคนโกง ถ้าหากจะมีใคร กล้า
 กล่าว เราก็คงจะหาว่าผู้นั้นเป็น คน ฉ้อ
 เพราะเข้ หลกข้อที่กล่าวใช้ คำว่าไม่โกงเป็น
 เครื่อง หลอก ถอง ที่ กล่าว เช่น นี้ ก็ เพราะ
 ขรรคมดา มีอยู่ ว่า เงินอาจทำให้ หัวใจของ
 มนุษย์ เปลี่ยนไป ได้ ง่าย ที่ สุด บุคคล ที่
 เรา จะ ใ้ ใจ ใน เรื่อง การเงิน การทอง จึง เป็น
 การ ยาก ที่ จะ หา ได้

เงิน เรี่ยราย ตามที่ เข้า ใจ กัน ก็ คือ เงิน
 ของ ประชาชน ทั้ง หาย ซึ่ง ประชาชน
 เหล่า นั้น มี สิทธิ และ ส่วน ได้ ส่วน เดียว อยู่ ด้วย
 ตาม ขรรคมดา ผู้ ที่ บริจาค ทพย ใน การ เรี่ย
 ราย ย่อม หวัง บุญกุศล และ หวัง ผล แห่ง การ
 บริจาค ทพย เป็น อัน ต้น มี บาง ที่ เขา เข้า
 เรี่ยราย เพราะ หวัง ยศ ถา บรรดาศักดิ์ หรือ ที่
 เรียกว่า เอา หน้า เอว ตา แต่ เรา จะ ไม่ พุด ถึง
 เพราะ บุคคล ชนิด นี้ เกิด จาก สัจ มัณฺษณ นอก
 จาก นี้ ก็ คือ ความ หวัง ที่ จะ ได้ เห็น ทพย ที่
 ประชาชน ได้ บริจาค ไป รวม เป็น ก้อน ไม่ กระ
 ชาติ กระจาย และ ได้ ทำให้ เกิด ผล คือ ความ มั่ง

หมาย จริง ๆ หาก มั่ง ใจ เงิน ก้อน นั้น
 สูญ หาย ไป โดย ไร ประโยชน์ ก็ จึง รู้ สึก
 เกิด ว่า บุคคล ผู้ มี นาค รับ ผิด ชอบ ใน เรื่อง
 นั้น จะ ถูก ประชาชน โกรธ แค้น และ กล่าว หา
 ว่า เป็น ผู้ ทำ การ ปล้น ประชาชน หรือ ความ
 เจริญ ของ ประเทศ

การ เรี่ยราย ใน ประเทศ สยาม ได้ ทำ กัน
 มา หลาย ครั้ง หลาย คราว แต่ เรา จำ ได้
 ว่า มี น้อย ครั้ง เดิม ที่ ที่ อ้าย มอ ตระ ยา
 จะ ไม่ มี แง อยู่ เช่น เรี่ย ราย สร้าง พระ
 บรม รูป ทรง ม้า (คดี นาย ช่าง รัชฎา) เรี่ย
 ราย สร้าง เรือ รบ พระ รวง เรี่ย ราย บำรุง
 เลี้ยง บำ และ ดู ก เลือ กอง รักษา ดินแดน กรุง
 เทพ ฯ (คดี คง อยู่ ที่ ศาล) เป็นต้น
 เป็นต้น เหตุ ที่ เป็น เช่น นี้ ทำให้ อื่น โทด
 เป็น เพราะ อ้าย มอ ตระ ยา มี อยู่ ทุก หัว ไร่
 แห่ง ดัง เรา กล่าว ใน ตอน ต้น และ เพราะ
 ความ ไม่ ชอบ ชอบ ของ เจ้านา ที่ นั้น เอง เรื่อง
 เหล่า นี้ ย่อม เป็น บท เรี่ย ราย อัน ดี ยิ่ง สำหรับ
 การ เรี่ย ราย ซึ่ง คง มี ประจำ และ จะ มี ใน ภาย
 ภาค หน้า ผล ราย ยิ่ง ใน การ ที่ มี เงิน เรี่ย

ราย รั่วไหล ไปนี้ ย่อม กระทำให้ ประชาชน
ขาดความ เคารพ นับถือ หรือ หย่อนใน ความ
ศรัทธาที่ จะ กระทำ ต่อไปใน เรื่อง อื่น ๆ ใดๆ
ปรากฏใน การ ขาย ตัว อดตาย อดเคอะ รือ เวื่อ
บิน คราวนี้

เป็นที่ น่า ยินดี อย่างยิ่งใน การ ที่ ปรากฏ
ว่า การ เรี่ยราย ของ การ บุญ กุศล ซึ่ง
กระทรวง กระจาย โทรม จัดการ เช่น สภากา
ชาด สยาม และ บำรุง อากาศ ยาน มิต้อง ประ
สับ เหตุ ใดๆ ฝ้าย พด เวื่อน ดัง ที่ ก่อว แล้ว
ประชาชน ได้ แด เห็น ผล แห่ง การ ที่ ตน ได้
บริจาค ทบพิญ ไป จริง ๆ แม้ แด่ สติง ค์ แดง ก็
ยังไม่ ปรากฏ ขาด สูญ หาย ทั้งนี้ ย่อม
ปรากฏ ผล ว่า ประชาชน ทั้งหลาย แพร่ ทั่ว
ต่าง มิต ยินดี และ เชื่อม นัน ใน เครติค ของ กระทรวง
กระจาย โทรม อย่างยิ่ง เรา ขออนุ โมทนา
ใน การ กุศล เหล่า นี้ ด้วย

การ เรี่ยราย ซอ มน แบบ พระ ราม ๖
ได้ กระทำ มา เป็น เวลานัน ได้ ไม่น้อย กว่า
๓ ปี หรือ ๔ ปี จน ผู้ ที่ ออกเงิน เรี่ย ราย ตาย
ไป แด้ว ก็ มาก แด่ ผล ก็ คือ การ คง เรี่ย

ราย เรี่ยมา ระ เมียบ การ เรี่ย ราย ที่ คณะ
ศิวิลย หรือ ที่ มีความ ตั้งใจ เรี่ย ราย เพื่อ ห่วง
ผล ต่อ ประเทศ ชาติ โดย บริสุทธี แด้ว เรา
แสดง ข้อ ความ เหล่านี้ โดย แจ่มแจ้ง เป็น ราย
วัน หรือ ทุก ๆ คราว ที่ มี ข้อ ไร ใหม่ เกิด ขึ้น—

- ๑. การ บุญ ชี
- ก. ราย วัน ยอด ยก มา ได้ รับ ใหม่
ยอด รวม
- ข. ราย จ่าย เป็น จำนวน เท่าไร คง
เหลือ เท่าไร
- ค. เงิน คง เหลือ อยู่ ที่ ไคร ฝาก แบงก์
ไหน เท่าไร?
- ๓. กิจ การ ที่ ทำ ข้อ อะไร, เท่าไร,
ที่ ไหน

๑ ๓ ๓
ตาม ที่ ปรากฏ ใน การ เรี่ย ราย ซอ มน
แบบ พระ ราม ๖ ครั้ง นี้ พระ ยาน นท เสด็น ๓
เป็น หัวหน้า จัดการ มี ทาง ที่ ได้ เงิน มา หดาย
ทาง เช่น ออก อดเคอะ รือ เงิน ค่ำ บำรุง ส มาชิก
เก็บ ค่ำ ผ่าน ประคู และ ค่ำ เข้า โรง รำน ใน งาน
ร่น เร็ง รุด หนวด แข่ง วัน ชก มวย คณะ

นคร ศรีอยุธยา รมย์เก็บค่าตุลึง ฯลฯ และ
อื่น ๆ อีก มาก มาย เราได้พยายาม ดั้น นัก
หนาว่าเงิน ในการ เรี่ย รวย เหล่า นี้ ได้ เป็น
จำนวน เท่าไร ช้อบั้น แดง กี่ ตาน กระบอ ก
แต่ ผล ก็ ไม่มี ใคร ทราบ หรือ ตอบ คำถาม
ของเราได้

การ ที่ เจ้าคุณ นนทเดโช ๑ ผู้ เปน หัวหน้า
ในการ เรี่ย รวย นี้ หนึ่ง อม หน้า กำ เงิน ของ
ประชาชน ผู้ อุตสิให้ โดย ความ หวัง ที่ จะ ให้
เห็น ผล ความสำเร็จ โดย ไม่ บอก กล่าว
เล่า สืบ หรือ แฉ บานูชี่ ให้ บริสุทธิ์ เช่น นโยม
กระทำ ให้ มหาชน หนักใจ ที่ สุด เพราะ
เงิน เป็น ของ บาดใจ ดัง กล่าว แล้ว ประชา
ชน มี สิทธิ ที่ จะ ทราบ ความ เป็น ไป ใน เรื่อง
นี้ มี สิทธิ ที่ จะ รู้ ว่า เงิน เรี่ย รวย เหล่า นี้ อยู่
ที่ ไหน ใคร โกง หรือ สูญหาย ไป ทาง ไตบ้าง
ระเบียบ การ บานูชี่ ทั้ง โดก ที่ เขา ทำ กัน ต้อง
มี ยอด ยก มา ด้วย เสมอ หาก ใคร นอก
ทาง ทำ บานูชี่ ไม่มี ยอด ยก มา โทษ ผู้
หนัก ถึง ต้อง เรียก ค่า รวด จับ บานูชี่ ราย
วัน ราย จ่าย ของ คณะ เรี่ย รวย ช้อบนั้น ที่ ปรี
กฏ ใน ภาย นี้ ถึง พิมพ์ ไม่ ปรากฏ ว่า มี ยอด ยก

ยก มา เท่าใด ปรากฏ แค ย่อ ๆ ว่า กระ
ชก มวย เทศ กาด นี้ ได้ เท่า นั้น เท่า น แต่ ก็
เงี้ยบ หาย ไป จะ เอา ไป ทำ อะไร ก็ ไม่มี
ใคร ทราบ บานูชี่ ชนิด นี ทุก ๆ ประเทศ
เขา ไม่ ทำ กัน

ทาง ที่ ถูก สำหรับ การ เงิน ซึ่ง เกี่ยว กับ
การ เรี่ย รวย มา จาก ประชาชน แล้ว ย่อม
ต้อง แสดง ราย รับ ราย จ่าย อย่าง ชัด เจน
มิฉะนั้น ก็ จะ ทำให้ ประชาชน คิด ไป ต่าง ๆ นานา ๆ
หรือ หมด ความ ศรัทธา

เรา ขอ ให้ เจ้าคุณ นนทเดโช ๑ ถ้อย เหมือน
หนึ่ง ว่า ช้อ ความ เหล่า นี้ เป็น จุดหมาย เป็ด
ผ่นัก ถึง เจ้าคุณ เพื่อให้ เจ้าคุณ แสดง
บานูชี่ ราย รับ ราย จ่าย โดย แจ่ม แจ้ง และ
ผล ที่ได้ ทำ แล้ว เพียง ไร ถึง ไหน เพื่อบรร
เทา ความ หนักใจ ของ ประชาชน ทั่ว ไป หวัง
ว่า เจ้าคุณ คง จะ ไม่ รังเกียจ และ คง จะ
สามารถ แสดง ได้

ก ล อ น ไ ส ต
กา เข็ ย ก า ย ร ฤ ท ธิ ร อ น สั ท ธิ ศ กั ท

เพียง จักฝัน ผิด เพื่อน แหก คอก นอก
 เม่า พันธุ์ ดึง ดัน ถือ ตัก ไม่ กัด ใคร ถือ
 อำนาจ ออก อาจ อหังการ อีกร หาญ ถือ ตัก
 จำ เป็นใหญ่ ก้าว ร้าว ต่ำ พอง คนองใจ
 ไม่ เกรง ผู้ใด ทั้ง แผ่น ดิน ๑

ไม่ ยาก เทียว ด้ง ญกร อย่าง กรรม ชน ดง ชดา

ไม่ ยาก ให้ ค้อง คดี ชาย หน้า อย่าง พระ

ยา พิพัตน์

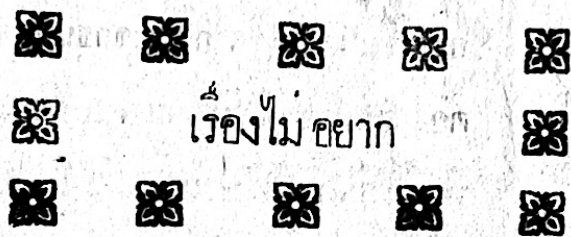
ไม่ ยาก เกียว แก่ เงิน อด อย่าง พระยา

วุฒิการ

ไม่ ยาก ทำ งาน อย่าง เจ้า พระ ยาวงษา

ไม่ ยาก ปลัด ย การ คดี มา อย่าง กรรม

พระ จัน ทบุรี ๑

ไม่ ยาก เป็น ลูกสาว ของ นาย กรม—

ไม่ ยาก ได้ ดิบ ได้ คดี อย่าง พวก เขา ลูก

นำ ระอา

สาว ไป ล้อ

ไม่ ยาก เป็น พ่อตา ของ นาย แก้ว—ใจดี

ไม่ ยาก เป็น คน ส. ส. พ. พ. อย่าง พระ

ไม่ ยาก มั่ง ยาก มี อย่าง เจ้า พระ ยา

ยา ฉิน ย์ สุนทร

ยมราช

ไม่ ยาก เขา การ พันธ์ ช่วย ชาติ อย่าง

ไม่ ยาก เด่น ตะเมง ตร อย่าง เจ้า พระ

พระ ยาน นที เด่น

ยา ราม ราช พ

ไม่ ยาก เค้น ไชน เค้น เขน อย่าง พระ

ไม่ ยาก คบ ยาก ค้า กับ นาย ต้าง นาย

ราช วรินทร์

ผดาม

ไม่ ยาก ได้ ยิน เรื่อง อย่าง เจ้า พระ ยา

แต่ ยาก เป็น คน กัด หาญ อย่าง . . .

ภักย์ ราช

ไม่ ยาก ให้ หนังสือ พิมพ์ ลง ว่า อย่าง

นาย บิน เปรา นิง

รวม หวดง ชุม พร ๑

จดหมาย พระยาอชิกรณ
เรื่อง เสมียน โรงจำนำ

กองบัญชาการ ตำรวจ พระนคร บาง
กรุงเทพ ฯ

วันที่ ๑๖ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๔
แจ้งความ มาถึง นายมากี่ บรรณาธิการ
หนังสือพิมพ์ กรรมกร ทราบ

ด้วย ข้าพเจ้าได้ รับ หนังสือ ของ ท่านลง
วันที่ ๑๖ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๔๖๔ ซึ่ง ดำเนิน
คำร้องทุกข์ ของ เสมียน โรงจำนำไปให้ คิด
หาทางให้ หยุด วันอาทิตย์ แต่ วันนั้นชดถุกษ์
กับ มี ข้อ ความ อีก หาดาย ประการ นั้น ทราบ
แล้ว

เมื่อ ข้าพเจ้าได้ รับ หนังสือ ของ ท่านใน
การ นี้ ได้ ว่า กล่าว ช้ แจง เหตุ ผล ให้ บรร
ดาโรงจำนำ ขอให้ มี การ หยุด ตามคำร้อง
ของ เสมียน นั้น แล้ว เจ้า ของ โรงจำนำ
หาดาย แห่ง มีความ เห็น พ้อง ด้วยว่า ควรผ่อน

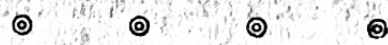
ผัน แต่ยังมี อีก หาดาย โรงที่ ชัดช้อง ยังไม่
ยอม ตก ลง ข้าพเจ้า เห็นว่าไม่มี กฎ ข้อ
บังคับ อะไร ที่ จะ บังคับ เขาได้ นอกจาก
จะ ค่อย พุดจา ว่า กล่าว ช้ แจง แนะนำให้ เขา
เห็น เป็นการ สัมควร และกระทำ ตาม เท่านั้น
ซึ่ง ข้าพเจ้า ยัง กำลัง จัดการ อยู่ต่อไป

ขอได้ รับ คำ แสดง ความ นับถือ

นาย พด ตำรวจ ตร

พระยาอชิกรณ ประกาศ

ผู้บัญชาการ ตำรวจ พระ นครบาง กรุงเทพ

จดหมาย ของ พระยาอชิกรณ ประกาศ
ตามที่ คัด ดำเนิน มา ลง ได้ ซึ่ง ต้น นี้ มี ถ้อย
คำ เป็น ที่ จับใจ อย่าง ยิ่ง เชื่อ ว่า พวก
กรรมกร แพนกล เสมียน โรงจำนำ คง พ
กัน มีความ ยินดี เปนอัน มาก แต่ไม่ นาม
ของ ชรรนมะ และ กรรมกร ให้ ได้ ย เรา ขอ
น้อม ศรัทธา ขอ บใจ พระยาอชิกรณ ประ กาศ
และ ขอ อวยพร ให้ พระยาอชิกรณ ประ กาศ
จง มีความ เจริญ ยิ่ง ขึ้น

เท่าที่ พระยาอชิกรณ ประกาศ ช้ แจง มา

ได้จัดการไปแล้วนั้น แม้จะยังไม่ถึง
ผลสำเร็จก็ดี ก็ยังแสดงให้เห็นได้ว่า
ท่านผู้เป็นเจ้าของที่ผู้ใหญ่มิได้เพิกเฉยที่
จะช่วยเหลือต่อราษฎรพลเมืองในสิ่งที่สม
ควรทุกอย่าง นับว่าเป็นเอกตถกอย่าง
หนึ่งของพวกเราที่มีเจ้าหน้าที่ผู้ใหญ่คอย
เอาใจใส่สอดส่องทุกข์ของกรรมกร เรา
หวังว่าโรงจำนำอีกหลายโรงที่ยังไม่ตก
ลงเห็นพ้องด้วยนั้น พระยาอชิกรณ ประ
ภาศ ก็คงจะใช้ความสามารถของท่าน
แจ่มแจ้งแนะนำโรงจำนำเหล่านั้นเห็นชอบ
ด้วยจนได้ การกระทำของพระยาอชิกรณ
ประกาศในเรื่องนี้จะเรียกว่า อย่างอื่นมิได้
นอกจากว่าเป็น การกระทำของสุภาพบุรุษ
ผู้ประกอบด้วยความ โอบ อ้อม อารีย์ แก่
เพื่อนร่วมชาติ สัมควร แก่ตำแหน่งข้า
ราชการ ชั้นผู้ใหญ่ที่มียศบรรดาศักดิ์สูง
ควรเป็นตัวอย่างแก่ขุนนางข้าราชการทั่วไป
ไป ถ้าหากว่าประเทศสยามเรามีเจ้า
หน้าที่ผู้ใหญ่นี้เหมือน กับ พระยาอชิกรณ ประ
ภาศ ทุกๆ คน แล้ว ราชการ ของพระบาทสม

เด็จพระเจ้า อยู่หัว ก็คงดำเนินไปโดยเรียบ
ร้อยยิ่งกว่าที่ เบน อยู่ และราษฎร พล
เมืองก็จะได้รับความร่มเย็นเป็นสุขมาก
กว่าในเวลานี้

เราขอให้พวกกรรมกร แพงก เสมียน
โรงจำนำอุดหนุน ความลำบาก ร่อ พังไป
ก่อนเถิด เราจะ ตระหงายใจช่วยเหลือ
ต่อไปอีก แม้มีช่องเมื่อใดก็จะรีบจัด
การได้ทันที อนึ่งผู้อื่นที่ได้รับความ
เดือดร้อนโดยอำนาจ อธรรม อย่างใด ก็ขอ
ให้แจ้งมาให้เราทราบ เรายินดีที่จะช่วย
พยายาม บำบัดความทุกข์ร้อนนั้น และกำ
จัดอำนาจ อธรรม โดยกำลัง ความสามารถ
ของเรา ในที่สุดนี้เรา ขอชักชวนให้
พวกเรากรรมกร จึงมีความ ร่าเริง พร้อม
กัน เปล่งวาจา ดังนี้ ไชโย! ไชโย!!
ไชโย!!!

✿ ✿ ✿ ✿ ✿
✿ จดหมาย บ้านนอก ✿
✿ ✿ ✿ ✿ ✿
คำบด ทำเรือ

วันที่ ๑๖ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

กรรมกร

คำนับ มายังท่าน บรรณาธิการ หนังสือพิมพ์
กรรมกร ทราบ

ถ้าไม่เป็นการ ติดขัด ต่อ ระเบียบ การ
ของท่าน โปรดนำจดหมาย ของ ข้าพเจ้า
ลงใน น้ํา กระดาษ ของ ท่าน ด้วย จะเป้น พระ
เดช พระคุณ อย่าง ยิ่ง ข้าพเจ้าได้ อ่านหนังสือ
พิมพ์ ฉบับ ต่าง ๆ จน มา ถึง หนังสือพิมพ์
กรรมกร ของ ท่านได้ อุบัติ ประเด็นนี้ ขึ้น ก็คง
ยัง แต่ ร้อง ว่า พวกเราช่วย กัน โคน อ้าย
อำมาตย์ ทุจริต แต่ ข้าพเจ้า เห็น ว่า บัวย
การ เพราะ กระดาษ ของ หนังสือพิมพ์
บาง และ อ่อน ฤ เข้า ก็ ต้อง ขาด ที่ ไหน จะ ดี
ผู้ ทุจริต ทุจริต ได้ เด่า เพราะ เขา เขา ด่า
จุก หู หนังสือ ปิด หน้า หรือ ใต้ หน้า กาก แด
ง ราก เป้น แทน หิน เดียว เด่ว ทั้ง พระเจ้า
ก็ ทรง โปรด ให้ เขา เกิด มา กระทำ การ เช่น
ไหน เลย พวกเรา จะ ให้ พระเจ้า ลงโทษ ได้
อีก เด่า

เพราะ เหตุ นี้ ข้าพเจ้า มา มอง ครอง ห่า
ผู้ ที่ จะ เป้น ที่ ฟัง ประเด็นนี้ ประสงค์ ให้ กำจัด
เจ้าพวก ทุจริต ให้ เขา บาง หรือ หมด ไป บ้าง
ก็ พอ ดี นี้ ก็ ขน มา ได้ ว่า

พวกเราควร อ่อน วน กราบ ไหว้ ขอ
ความ กรุณา ต่อ พระเจ้า & พระ องค์ ขอ ให้
ท่าน มา โปรด กำจัด อ้ายพวก เหล่า ทุจริต คิด
มิชอบ ต่อ ชาติไทย ข้าพเจ้า เห็น ว่า ได้ อย่าง ดี
เพราะ ท่าน มากองค์ ด้วย กัน บาง ที่ จะ มี องค์
ที่ คัด คัด ดี ทริ อาย ปราบ อ้าย พวก ทุจริต ให้
ล้ม ได้ โดย เร็ว หรือ พวก ที่ ฟัง จะ ทำ การ
ทุจริต ก็ อาจ ถับ ทำ ดี เป้น ยุติธรรม ได้ ใน
เมื่อ ได้ เห็น อ้าย ตัว มหา ฉาย ร้าย ล้ม ไป แล้ว
เป้น ตัว อย่าง

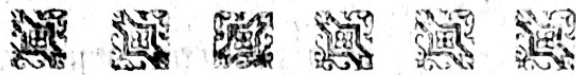
ด้วยความ นับถือ

นายบ้าน นอก

ตาม จดหมาย ของ นายบ้าน นอก ^๕ เรา
ไม่ จำ เป้น จะ เห็น พ้อง ด้วย ขอ ให้ ผู้อ่าน
วินิจฉัย เขาเอง ว่า นายบ้าน นอก มี ความ
ประสงค์ อย่างไร? ^๕ พระเจ้า & พระ องค์
คือ อะไร? จะมี ฤทธิเดช ไหน จะ กำจัด
อำมาตย์ ทุจริต ได้ อย่างไร? ^๕ เข็ม เด็ก
เอา ตาม ชอบใจ เกิด

บ. ก. ก.

เจตหมาย ของ กรรมกรากกร

ช่องที่ ๐๐๐ ถนน เจริญ กรุง

วันที่ ๑๘ มีนาคม พระพุทธศักราช ๒๔๖๕

คำนำท่านบรรณาธิการหนังสือพิมพ์กรรมกร

ท่าน บรรณาธิการ ครับ ถ้าท่านจะไม่

ว่าผม เดือก กระโหลก แดง ผม อยาก จะ

แนะนำว่า ผู้ที่ จะเป็น บรรณาธิการ หนังสือ

คือ พิมพ์ กรรมกรได้นั้น ต้องมี ลักษณะ สัม

ด้วย ดังนี้ คือ—

๑ พึง เดียง ต่ำ เหมือน เดียง เกรือง

บรรณ

๒ ไม่รู้จัก กัดจ๊ว เกรง คน

๓ พุด ขวาน ผ่า ซาก

๔ ไม่ สัมมาคม กับ ขำมาศย์ ทุจริต

๕ ไม่ คบ กับ หนังสือ พิมพ์ ป, จ,

๖ ไม่ รับ ดินบน

๗ ชอบ คุก ทราย ฉา คุช สบาย กว่า

ไฮเต็ด

๘ ชอบ เกรือง พันชนากกร จำเป็น อา

ภรณ์ อนัน เดศ

อยู่ คง กระพินชาตรี

๓๐ เป็น มวย ยิวติดสู บ้าง นิด หน้อย

เพราะฉะนั้น ถ้าท่านไม่มี ลักษณะ ส

บัตติง กดำว มา น แดง ก็ อย่า เป็น บรรณ

ธิการ เลย ดี กว่า ควร รับ หาค คน อื่น ที่

ลักษณะ อัน สัมบูรณ์ มา เป็น แทน เดียง เดิ

ผม ตั้ง เกิด คุ ตั้ง แต่ หนังสือ พิมพ์ ของ ท่าน

ออก มา พึง เดียง คุ มัน กระไร คุ อยู่ ผม

ออก จะ หวัง คุ แทน ที่ ผม ได้ แนะนำ มา

นี้ หาก ได้ มี ความ เจตนา ร้าย อย่าง ไต แก่ ท่าน

เลย นอกจาก ตั้งใจ ตัก เตือน ฐาน ที่ เห็น

ท่าน เป็น เพื่อน พวก กรรมกร ด้วยกัน เท่านั้น

ขอ ท่าน จง ได้ รับ ความ นับถือ จก

ข้าพเจ้า ด้วย

“กรรมกรากกร”

ตามที่ กรรมกรากกร แนะนำ มา น เรา รั

ลึก ชอบใจ เป็น อัน มาก แต่ เดียงใจ ที่ ต้อง

แจ้ง ให้ ทราบ ว่า เรา ไม่ มี ลักษณะ สัมบูรณ์ ครบ

ตามที่ กรรมกรากกร กดำว มา นั้น ทุกประการ

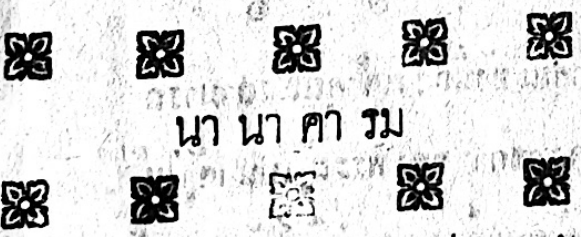
แต่ ถ้า กระไร ขอให้ กรรมกรากกร ช่วย แนะนำ

หา ผู้ ที่ มี ลักษณะ ครบ บริบูรณ์ (แต่ เจ้า

กรรมกร

ประคุณ! ขออย่าให้ เป็นพระยาวิชัยสุนทร
 (เลย) ให้มาแทนเรา ๆ จะ สดระ นำที่ ให้ทันที
 แต่ ถ้า จะ หาไม่ ได้ ก็ ไป รด กรณา พว เรา ไป
 หา อาจารย์ ดี ๆ ที่มี เครื่องวาง หรือ คุณพระ
 คุณเจ้า เก่ง ๆ ก็ได้ (แต่ ใน กรม ทอดวง ชุม พรฯ
 ไม่ เขา นะ ขอ ก เลี้ย กอน) เรา จะ ได้ ขอ
 ของ ดี ๆ เขา ได้ ประจำ กาย ให้ คง กระ พันธ์
 ชาติ แต่ เรา เอง ถ้า จะ พุด กัน ใน ลักษณะ
 สมบัติ เช่น น คติ ข้อน ข้าง จะ คุย ความ
 จริง เรา ก็ คิด ขัด ษย์ อย่าง เดียว เท่านั้น หะ
 หวัง ว่า กรรมกร ภากร คง ช่วย เหลือ เออ เพื่อ
 เรา ตาม ที่ บอก มา น

บ. ก. ก.

นา นา คา ม

เมื่อ เดือน กอน ณะ ของ เรา มี กิจ ไป ยัง
 จังหวัด นคร ศรี อยุธยา และ โดย สาร์ เวอ
 จ้าง ไป เทียว ใน คตอง เมือง (ท่า วาศกร)
 ได้ ยิน เดียง พอก กรรมกร แจว เรือ จ้าง บัน
 กัน ว่า ถึง ปี กรม สำนารณะ ศุข ก็ เก็บ เขา

เงิน ไป มี ๕ บาท ไม่ ทราบ ว่า เขา ไป ทำ
 อะไร ไม่ เห็น บ้าง รุง ความ สุข อะไร ให้ กับ
 พอก แจว เรือ จ้าง กตอง หรือ ก็ คน แทบ
 จะ เป็น ถนน อยู่ แดง ถ้า นา แดง ณะ ก
 เป็น ถนน เดิน ได้ ที่ เดียว ไม่ เห็น กรม
 สำนารณะ ศุข หรือ เจ้า นา ที่ ฝ่าย ปก ครอง บ้าน
 เมือง จัตการ อย่างไร ?

● ● ● ●
 เรื่อง นี้ เรา ก็ ขอ ก จะ เห็น จริง เพราะ
 ใน เวลา ที่ เรา ไป เทียว นั้น น้ำ ก็แห้ง จน เรือ
 เดิน ไม่ ได้ เรา ต้อง ขน เดิน กตอง ทาง นอก
 จาก นี้ เรา ยัง ได้ ทราบ มา อีก ว่า น้ำ แดง ไร
 จะ เป็น การ คัด ประ โยชน์ เฉพาะ แแต่ พอก แจว
 เรือ จ้าง ก็ หา มิ ได้ ยัง เป็น การ คัด ความ สุข
 ของ ราษฎร ใน แถว นั้น อีก เช่น การ คม
 นาคม ตตอด จน ถึง การ ใช้น้ำ เพราะ ถึง
 กับ ต้อง ขุด บ่อ ไร่ กัน บ้าง แดง

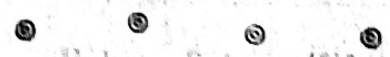
● ● ● ●
 การ ที่ กรม สำนารณะ ศุข เก็บ เงิน จาก
 พอก แจว เรือ จ้าง น เก็บ เพื่อ ประ โยชน์ อไร
 แต่ เขา เลอะ การ เก็บ เงิน พอก แจว เรือ จ้าง
 ก็ ไม่ ว่า กระไร เพราะ พอก เรือ จ้าง ก็ เป็น

พลเมือง คนหนึ่ง เชื่อว่าคง เก็บมาบำรุงความ
เจริญ ของบ้าน เมือง แต่นั่นแหละ ก็ ต้อง
มอง คุผล ของ ผู้ เสีย เงิน บ้าง ซึ่ ว่า การ
ที่ เขา ให้ เงิน เขา ก็ ต้อง หวัง ผล ให้ ช่วย คุ
แต่ ทุกข์ คุช ของ เขา ไม่ ใช่ หรือ ? การ
ที่ เรา พุค นั้ ไม่ ได้ พุค เฉพาะ แก่ พวก เรือ จ้าง
หมาย ถึง ทวย นาคกร ทั้ง หมด

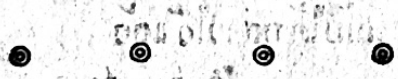
อนึ่ง คตอง เมือง นั้ ก็ เป็น คตอง ที่มี มา
ตั้ง แต่ เดิม แด้ว คตอง ที่ เจ้านาท ฝ้าย ปก
ครอง บ้าน เมือง มี พระยาโบราณ ๑ ผู้ เป็น
อุปราช มณฑล ศรี อโยธยา เป็น ประชาน
คตอง จะ ดำริห์ จัดการ ทนบำรุง ให้ ดี ขึ้น ไม่
คตอง จะ ปล่อยให้ เป็น ถนน เสี้ย หรือ เจ้า
คุณ จะ เห็น ว่า บ้าน คุณพระ เทพเยน ๑ หรือ
(คุณ พ่อ เนตร์) ไม่ ได้ อยู่ ใน ที่ นั้น ช่างมัน
ปะไร ถ้า เจ้าคุณ คิด ตั้ง นั้ ละ ก็ เป็น ความ
คิด ที่ ผิด ที่ เดียว เพราะ เจ้าคุณ ก็ เป็น
ข้าราชการ ผู้ ใหญ่ ย่อม ทราบ พระ บรมราช
ประสงค์ ของ พระบาท สมเด็จ พระเจ้าอยู่ หัว
ได้ ดี แด้ว ว่า การที่ ทรง พระ มหากรุณา

โปรดเกล้า ๑ ให้ เจ้าคุณ มา เป็น อุปราช
มณฑล นั้ ก็ คือ จะ ให้ เจ้าคุณ ช่วย คุ แด
ทุกข์ คุช ของ ราษฎร ต่าง พระนคร พระกรรณ
ไม่ ใช่ หรือ ก็ การที่ เจ้าคุณ ทำ ไม่ วั
ไม่ วั ราษฎร มัน จะมี ทุกข์ คุช อย่าง
ไร ก็ ช่างมัน เช่น นั้ ละ ก็ จะมี ประโยชน์
อะไร กับ ราชการ บ้าน เมือง ของ พระผู้ เปน
เจ้า หรือ เจ้าคุณ เห็น ว่า เจ้าคุณ ขราภาพ
ไม่ สามารถ ที่ จะ คุ แด กิจ ราชการ ได้ ทั่ว ถึง
ถ้า ภาวะ นั้ เจ้าคุณ ก็ คตอง จะ เรียม ทำน เจ้า
พระยามราช เสีย ว่า ภาวะผม ไม่ สามารถ เพื่อ
ให้ ทำน ขอ พระบรม ราชานุญาต ให้ เจ้าคุณ
พัก ราชการ เสี้ย

ถ้า เจ้าคุณ ยัง นึก ว่า เจ้าคุณ ยัง สามารถ
ที่ จะ คุ กิจ ราชการ ของ พระผู้ เปน เจ้า ให้
ดี ได้ เจ้าคุณ ก็ คตอง จะ ดำริห์ จัดการ แก่
ไซ ให้ คตอง นั้ ดี ขึ้น เพื่อ ความ คุช ของ ด้
ชาวนะชน ทั่ว ไป การที่ เรา พุค นั้ มิ ได้
หมาย ว่า จะ ให้ เจ้าคุณ เอา เงิน ราย ที่ เก็บ
จาก คน แวด เรือ จ้าง มา จ้าง คุค คตอง แด

เงิน รายนี้ ^๕เราก็ทราบ อยู่ว่า เป็นจำนวนเงิน
 เล็ก น้อย ^๕ยอมไม่ พอ แก่การ ที่ จะมา
 จ้าง ชุค คตอง ^๕เรา หมายถึง ความดำ ให้ เจ้า
 คุณ ทำ การ ตกตง กับ กรรมคตอง ขอ ร้อง ใน
 หน้า ที่ ราชการ ของ รัฐบาล ให้ กรรม คตอง จัด
 การ ใน เรื่อง นี้

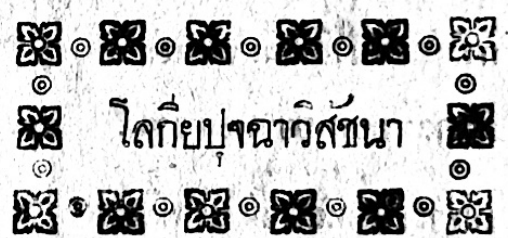

จดหมาย ของ นาย ตาวจ ทร พยาธิ
 กรรม ประกาศที่ ๒/๑๓๑๐ ลงวันที่ ๒๐ มีนาคม
 พ.ศ. ๒๔๖๕ เรื่อง เสนอ ยน โรง รมบ้าน
 ร้อง ทุกข์ ขอ หยัด ใน วัน อาทิตย์ และ วันนัก
 ขัตฤกษ์ ได้ รมแล้ว พร้อมทั้ง บรรทุก ราชการ
 ประชุม เจ้าของโรง รมบ้านที่ได้ ตกตงยอม
 ให้ เสนอ ยน โรง รมบ้าน หยัดงาน ได้ ตามคำ
 ขอ ร้อง แต่ เจ้าเน่า จะ ตง ประกาศ ใน เล่ม
 นี้ไม่ทัน เพราะเรื่อง ได้ เรียง เข้านำเต็มแล้ว
 พร้อม ด้วย เจ้าเน่า จดหมาย ฉบับที่ ๑/๑๒๓๓
 แต่ อย่างไร ก็ ดี เรา เชื่อ ว่า พวก เสนอ ยน โรง
 รมบ้าน คง จะ มี คตินดี ยก มือ ชน ลำ ชุค ชอบ
 พระเศพระคุณ ในการ ที่ เจ้าคุณ อธิกรณ์
 ประกาศ ท่าน ได้ เื่อ เพอ จัดการ ช่วย เหลือ

จน เป็น ผล สำ เร็จ ^๕ก่อน ไป พวก เรา คง
 มั่นใจ เสีย เกิด ว่า ^๕เจ้าคุณ อธิกรณ์
 ท่าน จัก เป็น ที่ พึ่ง ของ เรา พวก คน จน ได้
 ผู้ หนึ่ง

ปัญหา ของ เรา ซึ่ง ออก ใน เล่ม ๖ ให้
 มหาชน คอบ นั้น ^๕บัดนี้ มี ผู้ คอบ มา ยัง
 เรา หลาย ท่าน แล้ว ^๕แต่ เรา กำลัง วิจิ
 ฉัย อยู่

ลุงดี ^๕เขาว่า สุรา อัน ว่า เหล้า ถ้า
 ใคร เสพย์ ไม่ เมาก็ เสพย์ ได้
 ไม่เกิดโทษ จริงไหม หลาน ?
 หลานวาน ^๕ก็ จริง คอก ครบ แต่ ถ้า ใคร
 เสพย์ สุรา ไม่ เม่า ^๕ผู้นั้น ก็
 เกือบ ไม่ ไซ่ มนุษย์
 ลุงดี ^๕ทำไม นาย จ้าง ที่ ดี ชอบ ไซ่ เงิน
 เป็น มือ ขวา ?
 หลานวาน ^๕เพราะ มือ ซ้าย ของ เขา ต้อง

กรรมกร

ลุงดีว ก๊อ หวาย
ทำไมท่านผู้ใหญ่ เป็นอันมาก
ชอบรับ ของ กำเนิด?

หนูชวาน เพราะเจ้าด้วบาง คน เคยกล่าว
ว่า "ก๊าย ยัง กิน ข้าว เปลือก
อ้อไม่ ถัด อด ตาย"

ลุงดีว ทำไม หมูนี้ หนึ่งดื้อ พิมพ์ บาง
ฉบับต้องหยุดพักเสียชั่วคราว?

หนูชวาน เห็น จะ เป็น เพราะ เขา เกรง ใจ
อำมาตย์ ทุจริต

ลุงดีว ก็ทำไม หนึ่งดื้อ พิมพ์ บางฉบับ
ยังกล้าออก อย่าง ของเรา?

หนูชวาน เพราะ เขา เห็นว่า มัน ได้ พัด ทัพ
ถวาย พระ ด้ว เพื่อ หวัง ต่อ
อำนาจ ความ ชอบ ชรรวม และ
อิศรภาพ อนุ บรตุทฐ

ลุงดีว บัณหา ๕๐ ชื่อ ของ หนึ่งดื้อ
พิมพ์ กรรม กร นั้น หาดาน เห็น
ใคร ตอบ ว่า อย่างไร บ้าง หรือ
ยัง?

หนูชวาน ผม เห็น หนึ่งดื้อพิมพ์ บางฉบับ

ได้ ตอบ ไว้ แค ชื่อ ดุค ทั่วย ใจ
ความ ว่า ถ้า ท่าน เจ้าคุณ
สุริยศักดิ์ มีอำนาจ ตัด หัวคนได้
เหมือน เมื่อ ครั้ง ปราย ช่อ และ
เจียด ท่าน จะตัด หัว ้ายพวก
มหาอุบ เทว ที่ หนึ่งดื้อพิมพ์
บาง ฉบับได้ ก่อตัวไว้ แล้ว

เขา หมายถึง ความ ถึง ใคร ที่ ไท
กัน หดจน รุ้ไหม?

ผม ก็ ไม่ ทราบ ครบ แต่ ผม

เดา เอาว่า คง เป็น เช่น ้ายเถร
ถ้อยมหาอุบ เทว ราชบุดิน ของ
หนึ่งดื้อ พิมพ์ ว่ายา ไม่ กระ มัง
ครบ และ ถ้า ผม เอง มีอำนาจ
เช่น ก่อตัวแล้วดังนั้น เมื่อมีคน
เช่น ้าย ราชบุดิน ขึ้น ใน เมือง
ไทย ละ ก็ ผม เป็น ต้อง ลง มือ
กับ มัน เสีย เป็น คน แรกที่ ด้ว
แล้ว ต่อไป ก็ คือ ้าย.....

หยุด ที่ หาดาน เขย! ลุง ออก
รู้ดีก เสียๆ ใน ต้มอง เต็มทน
แล้ว.

๕๕๖๘

ขอท
กรมต
หนังสือ น เ
ไม่มีเวลาทำ

กรมต

พิมพ์ กรมกร ตั้ง แต่ บัด นี้ เป็นต้นไป ข้าพเจ้าเป็นเจ้าของ และ รับผิดชอบ
 ชอบ แต่ ผู้ เดียว และ ข้าพเจ้าได้ ย้าย ตำแหน่ง มา จาก ที่ เดิม มา ตั้ง ทำ งาน อยู่
 ที่ ถนน พาด สาย ข้าง โรง พิมพ์ สยาม ดั้ง ด้ ซึ่ง คราว กว่าจะ หา ตำแหน่ง ใหม่ ได้ ถ้า ท่าน ผู้
 หนึ่ง ผู้ใด มีความ ประสงค์ จะ ทำ การ ติดต่อกับ หนังสือ พิมพ์ กรมกร โปรด ไป ติดต่อกับ
 ข้าพเจ้า หรือ ส่ง จดหมาย ไป ยัง ข้าพเจ้า ณ ตำแหน่ง หนังสือ พิมพ์ กรมกร ถนน
 พาด สาย จังหวัด พระนคร ห้อง เลขที่ ๕๖๗๗. และ ข้าพเจ้า ย่อม เปิด โอกาส ให้ มหา
 ชน ทัวไป เขียน เเรื่อง และ ส่ง ความ เห็น อื่น เป็น ตำรา ณะ ประ โยชน์ ลง ใน หน้า กระดาษ ของ
 ข้าพเจ้า โดย จะ ส่ง นามจริง หรือ ไม่ ส่ง ก็ได้ เมื่อ ข้าพเจ้า พิจารณา เห็น สัมควร แล้ว จะ นำ ลง
 ให้ ตาม ความ ประสงค์ หรือ ผู้ หนึ่ง ผู้ใด ถูก กัด ด้วย อำนาจ อื่น มี ชอบ ธรรมเนียม อย่าง
 ไร โปรด ไป หา ข้าพเจ้า ด้วย คน เอง

นาย เอส. ไทกุณาภา บรรณาธิการผู้จัดการและเจ้าของ

EX LIBRIS
SOPHORN SUWANPATTICH